

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab anno Christi 1738. usque ad annum 1740

Fleury, Claude

Augustæ Vindelicorum, 1786

VD18 90119355

§. 9. Collisio inter Papam & Neapolitanum Regem tandem sublata.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-67878](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-67878)

Sæc. XVIII.

A. C. 1738.

§. IX.

Collisio inter Papam & Neapolis Regem tandem sublata.

Ingenti prorsus cura ac sollicitudine liberatus erat Clemens Papa, postquam sua prudentia Hispaniæ & Lusitanæ Reges, ut supra retulimus, sibi plene reconciliaverat; nil autem ardentius exoptabat, quam ut diuturnæ controversiæ cum Carolo utriusque Siciliæ Rege tandem componerentur. Eo fine plures Romæ habentur Cardinalium Congregationes, proponuntur varia utrinque conciliationis media: operam suam strenue navant Cardinales Aquaviva & Belluga, necnon Cælestinus Gallianus Præsul. quem ipsemet Rex Romam eo fine ablegabat: Conditiones tamen ab his propositæ, utpote durissimæ respuuntur a Pontifice, & quas Papa æquissimas censuit, rejicit Carolus Rex: Nec tamen propterea Clemens pacis studiosissimus animum despondit, sed re ad incudem sæpius revocata, cum Galliano Præsule frequens habuit colloquium, tandemque de honestis concordiæ articulis pactionem iniit, ceteris, quorum intererat, pariter assensu suo accedentibus. Hujus ergo transactionis exemplum ipsemet

*Vid. supra
Tom. 75.
pag. 475.*

Sæc. XVIII. A. C. 1738. Cardinalis Aquaviva Neapolin ad Regem defert; ast ne huic quidem extremo conatui optatus adfuit successus; quantumvis enim Pontifex pejora, novaque dissidia veritus concordiam tandem stabiliri ardentissimis votis desideraret, eoque sine conditiones omnino æquissimas non sine propriæ auctoritatis dispendio proposuisset, nihilominus eæ in Neapolitana Aula ratæ non habebantur; quippe placuit Carolo Regi de iis consulere suos Administros, aliosque Jureconsultos, qui tamen illas magna ex parte respuendas, & ampliora adhuc privilegia Gallicanis libertatibus haud absimilia a Pontifice esse extorquenda suadebant: His ergo dictatoribus nova concordie pacta conscribuntur, eaque Neapoli Romam mittuntur: Habentur itaque desuper singulis septimanis plures Cardinalium consultationes, excutuntur omnes apices, complanantur difficultates, ac solerter tolluntur ea omnia, quæ tot votis exoptatam reconciliationem aut retardare aut præpedire possent. Nec ipse Cardinalis Aquaviva ullum industrii hominis officium prætermisit, ut tandem Regi suo, quantum fas esset, ita satisfaceret, ut simul Sedis Apostolicæ jura sarta servarentur, sedulo etiam cuncta, quæ Romæ in Congregationibus hanc in rem hucusque

agi-

agitata ac conventa fuissent, Neapo-
 lin perscripsit, indeque a Neapolitanis
 acceptata vel rejecta vel limitata sum-
 mo Pontifici exacte retulit; Ea porro
 diligentia factum, ut saltem circa diffi-
 cillioris momenti negotium concordia
 iniretur; nihil enim magis reconcilia-
 tionis successum retardabat, quam Cu-
 riæ Romanæ metus, ne Carolus Rex
 utriusque Siciliæ Regnum beneficiario
 jure Sedi Apostolicæ obnoxium agno-
 scere detrectaret: postquam igitur ju-
 rata Principis fide declaratum erat,
 ejusmodi cogitationem Regi adeo non
 in mentem venisse, ut potius Regnum
 hoc duntaxat jure fiduciario sibi a Papa
 concedi enixe postularet, sublato hoc
 obice concordia vix non confecta crede-
 batur: unice de conditionibus futuræ
 inaugurationis beneficiariæ agebatur,
 petentibus Neapolitanæ Aulæ Ministris,
 ut præ ceteris diploma eo modo expe-
 diretur, quo prioribus Regni Possesso-
 ribus indultum fuisset; Romani autem
 censebant, diversam esse adhibendam
 concessionis normam, eoquod Præde-
 cessores hoc Regnum per successionem,
 Carolus autem per armorum violen-
 tiam occupasset. Ast hanc quoque
 difficultatem superabat moderatio Cle-
 mentis Papæ, qui die duodecima Maij
 publicum, ut vocant, habuit *Consisto-*

Sæc. XVIII.
 A. C. 1738.

Sæc. XVII.
A. C. 1738.

rium, in quo diploma sine ullo discrimine esse expediendum declaravit, quo facto eadem adhuc die Cardinalis Aquaviva, tanquam Neapolitani Regis Administrator plena agendi facultate instructus consuetum fidelitatis iuramentum exsolvit, Pontifex vero investituræ diploma eo modo, quo petitum erat, Eidem tradidit; illud ergo a toto Cardinalium Collegio subscriptum Cardinalis nulla mora Neapolin transmisit: Accepto hoc nuntio Rex insolita efferebatur lætitia, moxque Principi Columnæ Neapolitani Regni Commestabili negotium dedit, ut consuetum beneficiarii nexus tributum, quod nupero abhinc bello nunquam persolutum erat, vel solita vel alia ex pacto præstituta die penderet: Hic ergo actutum Romam profectus ad Farnesianum Palatium contendit, Regis iussa executurus, qui etiam ad Pontificis alloquium admiffus ab eodem singulari paterni affectus testificatione exceptus est, paulopost viciffim Pontificius Orator, qui interim Nolæ hærebat, Neapolin revocabatur, simulque Neapolitanus Archiepiscopus Josephus Spinellius & Gallianus primarius Regis Sacellanus, aliique, qui ad conficiendam transactionem Neapoli Romam venerant, inde ad suos revertebantur, a Rege non modo perbenigne

ex-

excepti, sed etiam ob rem optime gestam & præcipue illi, qui hoc diploma deferebant, amplissimis muneribus aucti. Nil ergo ad plenæ reconciliationis complementum deesse videbatur, quam ipsa illius diei solemnitas, qua pro more tributum publice penderetur: Verum Cæsaris ac Galliæ Regis Oratores palam reclamabant, caussati, Hispaniæ Regem nondum nuperæ paci accessisse, proin investituram tamdiu differendam, donec de Regis assensu certa haberetur notitia: insuperhabita tamen hac protestatione Princeps Columna in pervigilio SS. Apostolorum Petri & Pauli hoc tributum consueta solemnitate exsolvebat, & Clemens Pontifex, ut eo magis voluntatem suam ac studium in Carolum Regem testatum redderet, non modo Mariam Amaliam Augusti III. Poloniæ Regis Filiam præfato Neapolis Regi nuptam magnificentissime ubique locorum per Pontificiam ditionem excipi curavit, sed etiam Cruciatæ, ut vocant, Bullam seu diploma Regi concessit.

§. X.

Quoddam dissidium in ipsa hac solemnitate exortum.

Hanc festivitatem Cardinales, Romani Principes, Duces ac Proceres & Pri-

Sæc. XVII.
A. C. 1738.